

denne Sag, at der har været Tilfælde, hvor den Mand, der har valgt til sin Ordfører, har fundet sig foranlediget til at frastalde Ordet. At det ærede Mindretal har haft en saadan lyst til at tale, antager jeg hidrører fra, at naar alt kommer til alt, er Mindretallet ikke enigt om ret meget i denne Sag. Det er maaske enigt om et eneste: at søge at slaa Sagen ihjel, men det er jo et lille Standpunkt og ret negativt.

Men af alle de Ord, der ere faldne under disse Dages Debat, er der dog intet Ord, der er strengere end det Ord, det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) brugte i Dag, da han betegnede det, Flertallet her staar i Begreb med at gøre, som Grundlovsbrud. Ordene Grundlovstrøftab og Grundlovstridighed have jo summet os om Ørene i disse Dage, men det glæder mig at kunne konstatere, at heller ikke om dette Punkt er der Enighed i Mindretallet, heller ikke om dette Punkt staar det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds som det samlede Mindretals Ordfører.

Jeg skal nævne et Eksempel, der illustrerer den Enighed, der er om denne Sag inden for Mindretallets egen Kreds. Det ærede Medlem for Odde (Veth Espensen) er jo ikke blot Taler, men han er ogsaa Skribent og Forfatter. Han er under denne Sag optraadt meget ofte her som et ivrigt Medlem af Mindretallet; men dette samme ærede Medlem har for ikke længere end 2 Aar siden udgivet et lille Skrift, hvor han opfaster det Spørgsmaal: „Hvad ville Agrarerne?“, og i dette lille Skrift, der altsaa kun er 2 Aar gammelt, har det ærede Medlem ogsaa gjort Spørgsmaalet om et forøget Antal Folketingsvalgfredse til Genstand for ikke faa Betragtninger. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere nogle enkelte Ord af det ærede Medlems Bog, fordi det illustrerer den Enighed, der er mellem Mindretallets Medlemmer ogsaa angaaende Spørgsmaalet om denne Sags Forhold til Grundloven, hvorvidt det er grundlovstridigt eller ej. Det ærede Medlem fra Odde (Veth Espensen) skriver i denne sin lille Bog blandt andet: „Der er den Mærkelighed ved dette Forslag“ — nemlig Forslaget om et forøget Antal af Valgkredse —, „at der i Virkeligheden ikke er mange af Rigsdagsmændene, der synes om det . . . Naar det maaske alligevel bliver til Lov, da er det af flere Grunde. Først er det et Grundlovsløfte —, og er der noget, som Folk i Almindelighed og Rigsdagsmænd i særdeleshed gerne ville stille med, saa er det Grundlovstrøftab. . . (Af-

brydelse). Ja, det er ikke mine Ord, det er stadig det ærede Medlem fra Odde, som taler. Det ærede Medlem opfaster saa længere nede, Side 37 i den samme Bog, følgende Spørgsmaal: „Men er det nu virkelig Trøftab mod Grundloven at stemme for ethvert Forslag, der gaar i Retning af Opfyldelse af et Grundlovsløfte? Jeg tror det ikke; en Rigsdagsmands Pligt er ifølge Grundloven at stemme efter sin Overbevisning og ikke en Smule hverken mere eller mindre.“ Saa udstiller det ærede Medlem dette nærmere, idet han siger: „Hvis en Rigsdagsmand er kommen til den Overbevisning, at et Grundlovsløfte ikke længere svarer til Tiden, at det, selv om det ved dets Givelse med Datidens Forhold for Dje var reiserdigt, ved Udviklingen i den mellem-liggende Tid er blevet det modsatte, er blevet uret, da er det hans absolutte Pligt ifølge Grundloven at stemme der imod.“ (Afbrydelse). Ja, det er stadig det ærede Medlem fra Odde. (Blumme: Han var ikke Rigsdagsmand den Gang!) Ja, han var dog Rigsdagskandidat, og jeg kan ikke antage, at han ikke skulde være den samme som Rigsdagsmand, som da han var Rigsdagskandidat. Men da det ærede Medlem hører til Mindretallet her, synes jeg, at Mindretallets Ordfører saa vel som det ærede Medlem fra Esbjerg (Blumme) kunde have godt af at faa at vide, hvilke Stemninger der hersker inden for Kredsen af det Mindretal, de tilhøre. Det ærede Medlem fra Odde fortsætter videre: „En anden Grund til, at Forslaget maaske kan blive Lov, er, at de Rigsdagsmænd, som i Lovforslaget se en Uretfærdighed og derfor helst ville gaa mod det, ikke tør stole paa Vælgerne funde Sans.“ (Bertelsen = Skalborg: Væs heller hele Bogen). Ja, det kan jo være, at det ærede Medlem, som afbrød mig, ikke holder af at høre det; men da det ærede Medlem synes at staa paa saa god en fod med de 14 eller 15 Medlemmer, hvad det nu er blevet til, synes jeg, at det er rigtigere, at de faa at vide, hvor deres Meningsfællers Opfattelse bærer hen. (Afbrydelse) . . .

Formanden (Claußen): Jeg maa anmode ærede Medlemmer om ikke at afbryde Taleren.

Berntsen: Derefter fortsætter det ærede Medlem fra Odde i sin lille Bog: „Den Opgave, vi i dette Tilfælde have, er at oplyse dem om, at Taleren om Grundlovstrøftaben i denne Forbindelse ikke er andet end en Frase, et Stitord, som ikke har noget